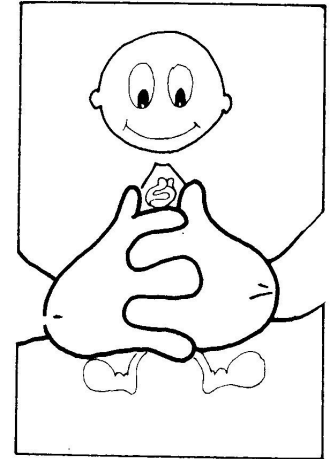

Gode Gud, gör mig till en bra syster!

Novisen vill börja med att be mer erfarna bröder och systrar, det vill säga varenda kristen själ i hela Sverige, om överseende och barmhärtighet om ni tänker ta del av hennes reflektion över sina första stapplande steg in i ordenslivet. Annars ber hon er att hoppa över texten och gå vidare med någon mer uppbygglig litteratur. Eller klostrets vårprogram.

Novisen vill minnas att det var inför en staty av Vår Fru som bönen om att vår Herre skulle göra henne till en bra syster först steg upp spontant ur hennes innersta. Med all säkerhet hade Vår Fru själv ett finger med i spelet. Novisen kände sig glad, trygg och tillitsfull och hon bad av allt sitt hjärta. En härlig frid sänkte sig över henne. Hon var helt och hållet Hans, och det är Han själv som skulle utföra verket i henne. Hon gav sig oförbehållsamt till Honom, sin brudgum och älskade. Det var som en dröm. Det är det fortfarande. En mycket avlägsen sådan...

Ibland tycker novisen att Herren är lite selektiv med vilka böner han besvarar. Vad hände med alla böner om att han skulle sända henne den man som hon skulle kunna bygga en familj tillsammans med kanske?? Tystnad - åren gick - ingen man... OK, i rättvisans namn så mötte novisen många mycket fina män, men hela tiden var det den där känslan att han inte var för henne - och smygande med åren, insikten att det nog överhuvudtaget inte var för henne. Först på senare tid har novisen förstått att det var för att hon redan var paxad för längesedan. Av Honom själv.

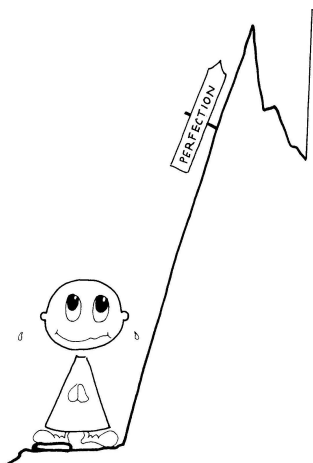
Men vilken normal sekulär kvinna i yngre medelåldern kommer på idén att hennes framtida civilstånd, yrkesliv, fritid, vänner och familj - ja hela hennes person - skulle kunna komma att innefattas i ordet NUNNA. Just det! Inte så himla många, eller hur!? Inte novisen heller! Förutom kanske när hon såg Sound of Music och tyckte att det verkade otroligt romantiskt att vara Julie Andrews och skutta omkring och sjunga och dansa på ett berg med alperna som kuliss. Men ärligt talat flickor - det var väl Herr von Trapp och söta barn som var drömmen - och inte att bli nunna! Men så var det den där gnagande känslan inom novisen att det var något som fattades. Det var alltid något som fattades. Livet självt på något sätt...

Syster? Skulle syster kunna säga mig...

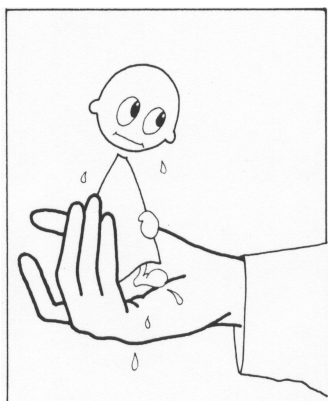
Det är dagen efter iklädningen och novisen vänder sig om för att se vilken av hennes systrar som just kommit in genom dörren. Det finns ingen där. Gästen talar till novisen! Novisen kan inte säga *någonting* på ett bra tag eftersom allt som går igenom hennes huvud är "va?-vem?-jag?-äh, lägg av!-ok-jag kanske *ser ut* som en syster, men...". Till slut får hon mål i munnen och kan svara på gästens fråga, och nu efter ett år har novisen vant sig någorlunda. Nu känner hon sig bara som en fejk-syster ibland när hon gör något dumt som systrar absolut inte förväntas göra. Som att vara otålig med personalen på postens utlämningsställe till exempel. Åtminstone inte i dräkt, och i sådana fall åtminstone inte på lokala ICA.

Andra böner, tycks det novisen, sätter Herren igång med att besvara innan man ens har hunnit be klart dem. Och ofta fattar man inte vidden av vad man bett om förrän alldeles för sent. Som bönen att Herren skulle göra novisen till en bra syster! Novisen insåg ganska snart att Herren och novisen har ganska olika uppfattningar om:

- Vad** en bra syster är
- Hur** en syster blir bra

När hon tänker efter så hade hon nog en ganska diffus uppfattning, men det var nog något i stil med att duga som man är och försonas med sig själv (helt klart för många avsnitt av Dr Phil!). Herrens uppfattning, däremot, var långt ifrån diffus. Något konkretare har aldrig drabbat novisen. Att gå från att vara en högljudd, sällskapssjuk, talträngd yrkeskvinna till att bli en högljudd, sällskapssjuk, talträngd syster är uppenbarligen INTE vad som menas med att förvandlas till den nya människan i Kristus. Och fattigdom, kyskhet och lydnad som lät så fint innan novisen trädde in blev med ens brutal verklighet. Det ÄR vackert - speciellt hos andra tycker novisen. Den sanna glädjen är inte någon billig glädje, hade hon också hört och läst på flera håll. Det är novisen nu helt beredd att skriva under på! Blod, svett och tårar, eller åtminstone blod och tårar. Mest tårar (det utgjutna blodet har hittills berott på allmän fumlighet med praktiska ting och kelning med ilsken katt). Så här i efterhand kan novisen säga att hon nog trodde att löftena var mer en attitydfråga än egots plågsamma död.

Förutom Herren själv, så verkar även novismästarinnan ha bra koll, speciellt på hur en syster kan bli bra, eller åtminstone bättre:

- *Just så* är Hans pedagogik, utbrister hon glädjestrålande medan novisen hulkar, snörvlar och tårarna rinner i strida strömmar därför att hon känner sig maktlös eller förtvivlad eller värdelös eller arg eller ledsen eller förvirrad eller missförstådd eller förolämpad eller missanpassad eller hudlös eller sårad eller som en idiot. För det mesta är det allt på en gång. Novisen kan inte låta bli att le genom tårarna. Även om det känns eländigt så har i alla fall något blivit rätt idag. Så är det minsann inte alla dagar!!

Novisen tycker att det känns lite pinsamt att be Herren att ta det lite lugnt med bönhörandet eftersom hela saken nog var lite förhastad så här med en del av facit i hand. Och att skylla på att det var Hans mors idé tar också emot ganska bra... En syster skyller dessutom *aldrig* ifrån sig har novisen hört. Novisen misstänker dessutom att Herren vet precis hur impulsiv och klenhjärtad hon är och helt enkelt passade på: "Nu gäller det innan hon ångrar sig, den lilla stackaren!".

Novisen har därför bara en enda bön just nu:

Herre Jesus Kristus, förbarma dig över mig!

Hon vet att hon kommer att behöva det.

/Sr Marie

Soliga eftermiddagar kan novisen påträffas uppe på den gamla soptippen bakom klostret, skrålandes: THE HIIIIIIII ARE ALIIIIIIIVE, WITH THE SOUND OF MUUUUUSIIIIIC... Hon är mycket lycklig. Och ingenting fattas.

Rögle klostets vänbrev julen 2007

PS! Novisen har faktiskt en annan längtan: att Herren ska bli allt för henne. Men den bönen får vänta, åtminstone tills efter jul. Hon har nämligen en bestämd känsla av det är ytterligare en av de böerna Herren gladeligen besvarar bums och på det sätt Han själv finner bäst. Novisen tycker att det vore trevligt att få njuta av en sista bit julskinka innan allt jordiskt tappar sin smak. Man vet ju aldrig, tänker hon lite smånervöst.